

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 50. Pastorculi novi in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. ptrum, ac reliqua. Papa inaugurationem Ladislai approbabat tacite: immo
A.C. 1320. Regis titulum ei tribuit in epistola, quam
Rayn. 1320. paulo post ad eum dedit.
n. 3.

§. L.

Pastorculi novi in Gallia.

Retardatio belli sacri, licet hoc Franciæ Angliæque Reges urgerent acrius, fuit occasio & obtentus turbarum similitium illis, quæ abhinc annos septuaginta acciderant, cum S. Ludovicus captus fuisset. Rumor, veluti jam tum, manabat liberationem terræ sacræ reservatam esse plebejis hominibus. Itaque opiliones cæterique pecuarii relictis gregibus suis ineunte hoc anno 1320 sine armis, sine penu congregati pastorculos se dicebant, ut priores. Procedebant magna per agmina; quæ quotidie augebant desides, mendici, fures, ac erronei reliqui. Ducebant secum vel sexdecim pauciorumque annorum adolescentulos: quin etiam foeminae se adjungebant. Erant inter illos Sacerdos aliquis ob crimina privatus parœcia sua, & quidam Benedictini Ordinis desertor: qui per exhortationes suas attrahebant alios.

Hi pastorculi per urbes pagosque ritu supplicantium incedebant post crucem bini summo in silentio; & sic præcipua

pua obibant templa : flagitatum deinde victum tanquam pauperes largiter obtinebant. Æstimabat eos populus : Rex ipse ob desiderium belli sacri eis favebat primum, ita, ut Papa id conquereretur Cardinali Jossalmo suo Legato in Francia. At brevi odiosos omnibus se reddebant pastorculi per suas direptiones ac violentias tantas, ut etiam cædes committerent. Vinculis mandabantur aliqui : sed magno numero alii accedebant, ac effractis carceribus socios asserebant in libertatem.

Sic Parisios profecti emisere quosdam e carcere ad S. Martini de Campisposito. Tum veniebant ad curiam Castellanam; ubi obsistentem sibi capitalem Tribunalum Parisiensem de scalis dejiciebant; unde haud leviter contundebatur. Ad S. Germani de Pratis excepti humaniter, nullumque suorum ibi esse captivum gnari subsistebant in prato Clericorum parati se defendere adversus Præfectum vigillum, quem cum valida eorum manu contra se iturum audierant. Sed hoc non comparente, Parisiis abiere Aquitaniam versus : quo delati coeperunt Judæos aggredi; quotquot invenire poterant, enecare; ac eorum bona diripere, gaudente populo. Unica vitæ servandæ ratio Judæis erat baptismus. Cum pastorculi prope Carcassonem essent, Præ-

Sæcul. XIV.

A. C. 1320.

Rayn. 1320.

n. 23.

Sæcul. XIV.
A.C. 1320

p. 194.

tor provinciæ in locis, quæ se illis ex itinere obviam dabant, edici voluit, ut Judæi tanquam regiæ ditionis homines contra illorum violentias defenderentur. Sed in pluribus respondebatur non impugnandos esse Christianos, ut servarentur alieni a sana fide. Igitur Prætor collecto milite sub pœna mortis prohibuit, nequis juvaret aut foveret pastorculos: & quos capere potuit, omnes carceri addixit. Dein Tolosam versus progrediens in locis, ubi crimina perpetraverant, hic viginti, alibi triginta circiter in furcam agi jussit. In ipsa urbe Tolosa regiis a Ministris & Consulibus impediri non poterant, quin occiderent Judæos, ac eorum bona diriperent.

Rayn. 1320.
n. 22.

In Occitaniam inferiorem delati pergebant Judæis inferre vim; nec ullum genus hominum, ne templa quidem expilare dubitabant. Tum Papæ sedem Avenionem versus ibant, ut eam sibi subjicerent. At ille, quæ perpetrassent, minime nescius, Windomagensis curiæ Prætori 29 Jun. 1320 scripsit, ut in omnibus jurisdictionis suæ locis homines istos, qui religionis causa peregrinari se dicerent, coërceret. Præfecti locorum ac Præfules, ut sisterent malum, templis & arcibus præsidia cum idoneo apparatu imponere; ne pastorculis cibaria venderentur, cavere; aditus eis occludere,

Valsing.
p. 112.
Rayn. n. 23.

ac rem ita gerere, ut multis ferro, multis Sæcul. XIV.
 suspendio necatis reliquos fuga prorsus A.C. 13
 distraheret. Anglia motum similem si-
 militer dissipavit.

Papa Judæos protegens Principes ac
 Optimates per litteras monuit, ut illos
 a Pastorculorum rabie tuerentur. Et
 multis, ne vexarentur, ad Christi castra Sup. lib. 82.
 transeuntibus renovavit decreta prohi- § 53.
 bentia, ne hæc nova Ecclesiæ membra c. 5. 9. extra.
 suis spoliarentur bonis: quam ob causam de Jud. c.
 ad errores forsitan redirent suos. Joan- Dignum. c.
 nis XXII sanctio hac de re data est extrav. com.
 23 Jul. 1320, & inscripta Rectoribus ac de Jud.
 Ministris comitatus Vindascini, cætero- Rayn. n. 23.
 rumque tractuum ad Summam Sedem
 spectantium. Sed & damnationem Tal-
 mudis, ac omnia hujus exemplaria con-
 cremandi præceptum iteravit; huc re-
 ferens litteras Clementis IV anno 1267
 ad Archiepiscopum Tarraconensem da-
 tas; alteras Honorii IV anno 1285 ad
 Archiepiscopum Eboracensem missas; ac
 sententiam ab Odone Castro-Rodulphi-
 no Romano in Francia Legato Pari-
 siis anno 1248 latam; de qua suo memi-
 ni loco. Memoravi etiam litteras Ho- Sup. lib. 83.
 norii IV eadem de materia ad Archiepis- §. 6.
 copum Cantuariensem anno 1286 datas.
 Joannis XXII litteris, quibus hæc scripta Lib. 83. f. 4r
 sunt inserta, apposita est quarta Septem-
 bris anni 1320.